

Středa, 12. března 2014

P7_TA(2014)0234

Úřad evropského veřejného žalobce**Usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. března 2014 o návrhu nařízení Rady o zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce (COM(2013)0534 – 2013/0255(APP))**

(2017/C 378/18)

Evropský parlament,

- s ohledem na návrh nařízení Rady (COM(2013)0534),
 - s ohledem na návrh nařízení o Agentuře Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust) (COM(2013)0535),
 - s ohledem na návrh směrnice o boji vedeném trestněprávní cestou proti podvodům poškozujícím finanční zájmy Unie (COM(2012)0363),
 - s ohledem na návrh usnesení Rady ze dne 30. listopadu 2009 o cestovní mapě pro posílení procesních práv podezřelých nebo obviněných osob v trestním řízení,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 23. října 2013 o organizované trestné činnosti, korupci a praní peněz: doporučené kroky a iniciativy ⁽¹⁾,
 - s ohledem na jiné nástroje v oblasti trestního soudnictví, které byly Evropským parlamentem a Radou přijaty postupem spolurozhodování, jako např. směrnice 2013/48/EU o právu na přístup k obhájci v trestním řízení a o právu na komunikaci po zatčení, směrnice o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech atd.,
 - s ohledem na Evropskou úmluvu o lidských právech,
 - s ohledem na články 2, 6, a 7 Smlouvy o Evropské unii a na Listinu základních práv Evropské unie,
 - s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na články 86, 218, 263, 265, 267, 268 a 340 této smlouvy,
 - s ohledem na stanovisko Agentury Evropské unie pro základní práva,
 - s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne 11. prosince 2013,
 - s ohledem na stanovisko Výboru regionů ze dne 30. ledna 2014,
 - s ohledem na čl. 81 odst. 3 jednacího řádu,
 - s ohledem na průběžnou zprávu Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci a stanoviska Rozpočtového výboru, Výboru pro rozpočtovou kontrolu a Výboru pro ústavní záležitosti (A7-0141/2014),
- A. vzhledem k tomu, že hlavními cíli zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce je přispět k posílení ochrany finančních zájmů Unie, posílit důvěru podniků a občanů EU v orgány Unie a zajistit účinnější a účelnější vyšetřování a stíhání deliktů poškozujících finanční zájmy EU, a to za plného dodržování základních práv zakotvených v Listině základních práv Evropské unie;

⁽¹⁾ Přijaté texty, P7_TA(2013)0444.

Středa, 12. března 2014

- B. vzhledem k tomu, že EU si sama předsevzala, že bude rozvíjet prostor svobody, bezpečnosti a práva, a že podle článku 6 Smlouvy o Evropské unii dodržuje lidská práva a základní svobody; z hlediska toho, že trestná činnost je čím dál tím více přeshraničního charakteru a že v případech trestných činů poškozujících finanční zájmy Unie, které každoročně způsobují značné finanční ztráty, musí EU účinně reagovat, a to způsobem, který dodá přidanou hodnotu společnému úsilí všech členských států, neboť ochrana rozpočtu EU před podvodem lze lépe dosáhnout na úrovni EU;
- C. vzhledem k tomu, že má-li se proti podvodům poškozujícím finanční zájmy Evropské unie zakročit soudržným a účinným způsobem, měla by se uplatňovat zásada nulové tolerance vůči podvodům spojeným s rozpočtem EU;
- D. vzhledem k tomu, že členské státy nesou prvořadou odpovědnost za plnění asi 80 % rozpočtu Unie a za výběr vlastních zdrojů, jak stanoví rozhodnutí Rady 2007/436/ES, Euratom ⁽¹⁾, které bude zanedlouho nahrazeno rozhodnutím Rady o Komisi předloženém pozměněném návrhu rozhodnutí Rady o systému vlastních zdrojů Evropské unie (COM(2011)0739);
- E. připomíná, že je stejně důležité zajistit ochranu finančních zájmů Unie jak při výběru zdrojů EU, tak na úrovni výdajů;
- F. vzhledem k tomu, že z případů vyšetřovaných úřadem OLAF se jen 10 % týká přeshraničního organizovaného zločinu, ale že z celkového finančního hlediska mají tyto případy 40 % podíl na poškozování finančních zájmů Evropské unie;
- G. vzhledem k tomu, že zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce je v oblasti spravedlnosti v trestních věcech jediným aktem, na nějž nelze uplatnit řádný legislativní postup;
- H. vzhledem k tomu, že návrh nařízení, jímž se zřizuje Úřad evropského veřejného žalobce, je prostřednictvím trestního práva vnitřně provázán s návrhem směrnice o boji vedeném trestněprávní cestou proti podvodům poškozujícím finanční zájmy Unie a s návrhem nařízení o Agentuře Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust), na něž se uplatní řádný legislativní postup;
- I. vzhledem k tomu, že hlavní zásadou při tvorbě veškerých právních předpisů EU musí být dodržování pravidel právního státu, zejména ve věci spravedlnosti a ochrany základních lidských práv;
- J. vzhledem k tomu, že 14 komor vnitrostátních parlamentů z 11 členských států uplatnilo vůči návrhu Komise mechanismus „žluté karty“, a vzhledem k tomu, že Komise dne 27. listopadu 2013 rozhodla, že tento návrh ponechá v původním znění s tím, že během legislativního procesu řádně zohlední odůvodněná stanoviska vnitrostátních parlamentních komor;
- K. vzhledem k tomu, že podle čl. 86 odst. 1 SFEU musí být zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce v Radě schváleno jednomyslně; vzhledem k tomu, že této jednomyslnosti bude podle všeho dosaženo jen stěží, a že se tudíž jeví jako pravděpodobnější, že některé členské státy zřídí Úřad evropského veřejného žalobce na základě posílené spolupráce, a Komise tedy bude muset předložit nový návrh;
1. domnívá se, že cíl návrhu Komise představuje další krok směrem k zavedení evropské oblasti trestního soudnictví a posílení nástrojů na boj proti podvodům zaměřeným na finanční zájmy Unie, čímž se posílí důvěra daňového poplatníka v EU;
 2. domnívá se, že zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce by mohlo pro prostor svobody, bezpečnosti a práva představovat skutečný přínos, za předpokladu, že se tohoto projektu zúčastní všechny členské státy, neboť finanční zájmy Unie, a tedy zájmy evropských daňových poplatníků, musí být chráněny ve všech členských státech;
 3. vyzývá Radu, aby do své legislativní práce v široké míře zapojila Evropský parlament pomocí souvislého toku informací a stálých konzultací s Evropským parlamentem, což umožní dosáhnout výsledku, který bude v souladu se změnami učiněnými ve Smlouvě o fungování Evropské unie na základě lisabonského procesu a který v zásadě přivítají obě strany;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 163, 23.6.2007, s. 17.

Středa, 12. března 2014

4. vyzývá evropského zákonodárce, aby se vzhledem k tomu, že soudržnost celkové činnosti Evropské unie v oblasti spravedlnosti je klíčová pro její efektivitu, zabýval tímto návrhem s přihlédnutím k dalším, s ním úzce souvisejícím návrhům, jako je návrh směrnice o boji vedeném trestněprávní cestou proti podvodům poškozujícím finanční zájmy Unie a návrh nařízení o Agentuře Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust), a dalším relevantním nástrojům, které již v oblasti trestního práva a procesních práv byly přijaty, aby mohl zajistit jejich plnou vzájemnou kompatibilitu a soudržné provádění;

5. zdůrazňuje, že při výkonu svých pravomocí musí Úřad evropského veřejného žalobce dodržovat soubor základních práv zakotvených v Listině základních práv Evropské unie, v Evropské úmluvě o lidských právech a v ústavních tradicích jednotlivých členských států; vyzývá proto Radu, aby řádně zohlednila následující doporučení:

- i) Úřad evropského veřejného žalobce by měl při své činnosti přísně dodržovat zásadu spravedlivého řízení, a tedy i zásadu zákonného soudce, která ukládá, aby byla předem jasně stanovena kritéria, jež určují, který soud bude příslušný k výkonu soudní pravomoci; protože stávající znění čl. 27 odst. 4 svěřuje Úřadu evropského veřejného žalobce příliš rozsáhlé diskreční pravomoci při uplatňování různých jurisdikčních kritérií, tato kritéria by se měla stát závaznými a měla by mezi nimi být zavedena hierarchie s cílem posílit předvídatelnost; v tomto ohledu by měla být také zohledněna práva podezřelého; určení příslušnosti v souladu s těmito kritérii by navíc mělo podléhat soudnímu přezkumu;
- ii) Úřad evropského veřejného žalobce by měl být plně nezávislý na vládách členských států a na orgánech EU a měl by být chráněn před jakýmkoli politickým tlakem;
- iii) oblast působnosti Úřadu evropského veřejného žalobce by měla být přesně definována, aby byly předem vymezeny trestné činy, které do ní spadají; Parlament navrhuje provést pečlivou revizi definic uvedených v článku 13 návrhu Komise, který se týká doplňkové působnosti, protože jejich stávající znění přesahuje rozsah vymezený v čl. 86 odst. 1 až 3 SFEU; cílem této revize by mělo být zajištění toho, aby se pravomoci Úřadu evropského veřejného žalobce vztahovaly na trestné činy nepoškozující finanční zájmy Unie pouze v případě, že budou splněny všechny následující podmínky:
 - a) konkrétní jednání představuje jak trestný čin poškozující finanční zájmy Unie, tak trestné činy jiné povahy; a
 - b) trestné činy poškozující finanční zájmy Unie mají dominantní povahu, přičemž ostatní trestné činy jsou pouze doplňkového rázu; a
 - c) ostatní trestné činy by nebylo možné dále stíhat a trestat, pokud by nebyly stíhány a souzeny spolu s trestnými činy, které poškozují finanční zájmy Unie;

určení příslušnosti v souladu s těmito kritérii by navíc mělo podléhat soudnímu přezkumu;

- iv) vzhledem k tomu, že směrnice uvedená v článku 12 návrhu, kterou se stanoví trestné činy, pro něž je evropský veřejný žalobce příslušný, doposud nebyla přijata, znění návrhu by mělo upřesnit, že evropský veřejný žalobce nemůže stíhat trestné činy, které nejsou vymezeny v příslušných právních předpisech členských států již v okamžiku spáchání trestného činu; kromě toho by Úřad evropského veřejného žalobce neměl vykonávat svou pravomoc v případě, že se jedná o trestné činy spáchané před tím, než se stal plně funkčním; v tomto smyslu by měl být změněn článek 71 návrhu;
- v) vyšetřovací nástroje a opatření, které bude mít k dispozici Úřad evropského veřejného žalobce, musí být homogenní, přesně určené a slučitelné s právními řády členských států, ve kterých budou uplatňovány; kritéria pro využití vyšetřovacích opatření by navíc měla být podrobněji vymezena s cílem zajistit, aby bylo vyloučeno tzv. forum shopping (tj. spekulativní výběr jurisdikce);

Středa, 12. března 2014

- vi) při trestním vyšetřování je klíčovým prvkem přípustnost důkazů a jejich posuzování v souladu s článkem 30; příslušná pravidla proto musí být jednoznačná a jednotná ve všech oblastech spadajících do oblasti působnosti Úřadu evropského veřejného žalobce a měla by být plně v souladu s procesněprávními zárukami; v zájmu zajištění tohoto souladu je třeba, aby podmínky pro přípustnost důkazů dodržovaly všechna práva zaručená Listinou základních práv Evropské unie, Evropskou úmluvou o lidských právech a judikaturou Evropského soudu pro lidská práva;
- vii) právo na účinný soudní opravný prostředek by mělo být během činnosti evropského veřejného žalobce v celé Unii vždy dodržováno; rozhodnutí evropského veřejného žalobce by proto měla podléhat soudnímu přezkumu u příslušného soudu; proti rozhodnutím přijatým evropským veřejným žalobcem před zahájením soudního řízení nebo nezávisle na něm, jako jsou rozhodnutí uvedená v článcích 27, 28 a 29 ve věci příslušnosti, odložení případu a dohody, by mělo být z tohoto pohledu možné použít opravné prostředky dostupné u soudů Unie;

článek 36 návrhu by měl být přepracován tak, aby se zabránilo obcházení ustanovení Smlouvy o příslušnosti soudů Unie a nepřiměřenému zásahu do práva na účinné prostředky nápravy před soudem podle čl. 47 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie;

- viii) ustanovení článku 28 návrhu by měla jednoznačně uvádět, že poté, co evropský veřejný žalobce odloží případ týkající se méně závažných trestných činů, mohou vnitrostátní orgány pověřené trestním stíháním daný případ i nadále vyšetřovat a stíhat, pokud jim to jejich vnitrostátní zákony dovolují; měla by být také pozměněna v tom smyslu, že v případech, kdy nedostatek relevantních důkazů nelze předvídatelně napravit dalším přiměřeným vyšetřováním, je odložení případu povinné; v průběhu vyšetřování by mělo být rovněž co nejdříve ověřeno, zda neexistují důvody k povinnému odložení případu, a pokud se zjistí, že jeden z těchto důvodů pro povinné odložení existuje, měl by být případ bez zbytečného prodloužení odložen;
- ix) za všech okolností je nutno předejít svévolnému výkonu spravedlnosti; proto by podmínka „řádného výkonu spravedlnosti“ jako důvod pro dohodu, jak je uvedeno v čl. 29 odst. 1 návrhu, měla být nahrazena konkrétnějšími kritérii; dohoda by měla být zejména vyloučena od okamžiku obžaloby a vždy také v případech, které mohou být odloženy podle článku 28 návrhu, jakož i v závažných případech;
- x) vzhledem k tomu, že pravomoci evropského veřejného žalobce vyžadují nejen soudní přezkum ze strany Soudního dvora, ale také dohled ze strany Evropského parlamentu a národních parlamentů, musí být zavedena příslušná ustanovení, zejména s cílem zajistit účinné a soudržné postupy mezi členskými státy a slučitelnost s právním státem;

6. připomíná co nejširší dodržování základních zásad, jako je zejména spravedlivý proces a záruka obhajoby v trestním řízení, a dále žádá Radu, aby zohlednila následující doporučení a přijala příslušná opatření:

- i) Úřad evropského veřejného žalobce by měl při všech svých činnostech zajistit vysokou úroveň ochrany práv obhajoby, obzvláště vzhledem k tomu, že Unie by se mohla stát oblastí, v níž by Úřad evropského veřejného žalobce mohl fungovat s běžnou provozní rychlostí, aniž by musel využívat nástroje vzájemné právní pomoci; v tomto ohledu představuje dodržování minimálních standardů EU v oblasti práv jednotlivce v trestním řízení ve všech členských státech klíčový prvek řádného fungování Úřadu evropského veřejného žalobce;

v tomto ohledu je dále třeba konstatovat, že cestovní mapa pro posílení procesních práv podezřelých nebo obviněných osob v trestním řízení přijatá Radou dne 30. listopadu 2009 ještě nebyla dokončena a že návrh odkazuje pouze na vnitrostátní právní systémy, pokud jde o veškeré otázky spojené s právem nevypovídat, presumpcí nevinny a právem na právní pomoc a na vyšetřování ze strany obhajoby; aby byla dodržována zásada „rovnosti zbraní“, je tudíž třeba, aby se právo, které je příslušné pro podezřelé nebo obviněné osoby, kterých se týká řízení vedené Úřadem evropského veřejného žalobce, uplatňovalo rovněž na procesněprávní záruky chránící před úkony Úřadu evropského veřejného žalobce v oblasti vyšetřování a trestního stíhání, aniž by tím byly dotčeny případné dodatečné či vyšší standardy v oblasti procesněprávních záruk poskytované právem Unie;

- ii) po uplynutí příslušné lhůty pro provedení do vnitrostátního práva by nemělo být neprovedení či nesprávné provedení jednoho z aktů práva Unie o procesních právech do vnitrostátního práva nikdy vykládáno v neprospěch konkrétní osoby, která je vyšetřována nebo stíhána, a jejich uplatňování bude vždy v souladu s judikaturou Soudního dvora a Evropského soudu pro lidská práva;

Středa, 12. března 2014

iii) mělo by být zajištěno dodržování zásady *ne bis in idem*;

iv) při trestním stíhání by měl být dodržován článek 6 Smlouvy o Evropské unii a článek 16 Smlouvy o fungování Evropské unie, Listina základních práv Evropské unie a příslušné právní předpisy EU o ochraně osobních údajů; v případě předání osobních údajů třetím zemím nebo mezinárodním organizacím by měla být věnována zvláštní pozornost právům subjektu údajů;

7. požaduje, aby Rada zohlednila následující doporučení s cílem zajistit, aby měl Úřad evropského veřejného žalobce pružnou, racionalizovanou a účinnou strukturu a aby byl schopen dosahovat co nejlepších výsledků:

i) aby byl zajištěn úspěšný a spravedlivý výsledek vyšetřování a jejich koordinaci, měli by ti, kdo je mají řídit a koordinovat, mít zevrubnou znalost právních systémů příslušných zemí; proto by měl organizační model Úřadu evropského veřejného žalobce zajišťovat na centrální úrovni odpovídající dovednosti, zkušenosti a znalost právních systémů členských států;

ii) aby bylo zajištěno, že rozhodnutí budou přijímána rychle a účinně, mělo by být možné, aby Úřad evropského veřejného žalobce rozšířil rozhodovací proces s pomocí vnitrostátních pověřených žalobců, kteří mají pravomoci v konkrétních případech;

iii) aby bylo zajištěno, aby Úřad evropského veřejného žalobce mohl zaručit vysoký standard nezávislosti, efektivnosti, zkušenosti a profesionální odbornosti, měli by mít jeho zaměstnanci nejvyšší možnou kvalifikaci a mělo by být zajištěno, aby bylo dosaženo cílů stanovených v tomto usnesení; tito zaměstnanci mohou zejména přijít ze soudů, z právnických praxí nebo z jiných oblastí, v nichž získali výše uvedené zkušenosti a profesionální odbornost a také odpovídající znalost právních systémů členských států; v tomto ohledu by vyjádření Komise v bodě 4 důvodové zprávy k návrhu, pokud jde o celkové náklady, měla odpovídat skutečným požadavkům na efektivitu a funkčnost úřadu;

iv) měl by být zřízen mechanismus kontroly a každoročně by měl podávat zprávy o činnostech Úřadu evropského veřejného žalobce;

8. bere na vědomí myšlenku využít pro Úřad evropského veřejného žalobce stávající struktury jako postup, který podle očekávání Komise nebude znamenat pro Unii ani její členské státy žádné vysoké nové náklady, administrativní činnosti úřadu totiž zajistí Eurojust a lidské zdroje poskytnou stávající subjekty, například OLAF;

9. vyjadřuje pochybnosti ohledně argumentu nákladové efektivnosti použitého v návrhu, neboť Úřad evropského veřejného žalobce potřebuje vytvořit specializovaná oddělení, pro každý členský stát jedno, a tato oddělení budou muset zevrubně znát příslušný vnitrostátní právní rámec, aby mohl úřad provádět efektivní vyšetřování a vést účinná stíhání; požaduje, aby byla provedena analýza s cílem odhadnout náklady, jaké bude mít pro rozpočet EU zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce, a jakékoli případné nároky na rozpočty členských států; žádá, aby podobná analýza byla provedena také s cílem zjistit přínosy úřadu;

10. je znepokojen skutečností, že tento návrh vychází z předpokladu, že administrativní služby poskytované Eurojustem nebudou mít na tuto decentralizovanou agenturu žádné finanční ani personální dopady; domnívá se proto, že finanční výkaz je zavádějící; v této souvislosti upozorňuje na svůj požadavek, aby Komise předložila aktualizovaný finanční výkaz zohledňující potenciální změny, jež může tvůrce právních předpisů provést před dokončením legislativního procesu;

11. doporučuje, aby Komise podle ustanovení čl. 86 odst. 1 SFEU, na jehož základě může Rada vytvořit Úřad evropského veřejného žalobce „z Eurojustu“, počítala s pouhým přesunem finančních zdrojů z úřadu OLAF do Úřadu evropského veřejného žalobce a aby Úřad evropského veřejného žalobce využil odborných znalostí zaměstnanců Eurojustu a přidané hodnoty, kterou vytvářejí;

12. zdůrazňuje, že nebylo jednoznačně řečeno, zda je Úřad evropského veřejného žalobce jako nově zřízená instituce vázán povinností snížit stav zaměstnanců, jak se plánuje u všech orgánů a institucí Unie; říká jasně, že takový přístup by neměl jeho podporu;

Středa, 12. března 2014

13. vyzývá Radu, aby vyjasnila pravomoci každé ze stávajících institucí odpovědných za ochranu finančních zájmů Unie; upozorňuje, že je nanejvýš důležité, aby byl vztah mezi Úřadem evropského veřejného žalobce a dalších stávajících institucí, jako jsou Eurojust a OLAF, přesněji definován a jednoznačně vymezen; zdůrazňuje, že Úřad evropského veřejného žalobce by měl těžit z dlouhodobých odborných zkušeností úřadu OLAF s vedením vyšetřování jak na vnitrostátní úrovni, tak na úrovni Unie v oblastech týkajících se ochrany finančních zájmů Unie, mj. korupce; zdůrazňuje zejména, že Rada by měla vyjasnit, jak se vzájemně doplňuje činnost úřadu OLAF a Úřadu evropského veřejného žalobce, pokud jde o tzv. „vnitřní“ a „vnější“ vyšetřování; zdůrazňuje, že současný návrh Komise neobjasňuje ani vztah úřadu OLAF k Úřadu evropského veřejného žalobce, ani to, jakým způsobem mají být prováděna vnitřní vyšetřování v orgánech a institucích EU;

14. domnívá se, že by měla být provedena hlubší analýza souběžného fungování úřadu OLAF, agentury Eurojust a Úřadu evropského veřejného žalobce, aby se omezilo riziko střetu pravomocí; vyzývá Radu, aby vyjasnila příslušné pravomoci těchto institucí, označila jak potenciální sdílené pravomoci, tak nedostatky, a popřípadě navrhla, jak učinit nápravu;

15. žádá, aby vzhledem k tomu, že některé členské státy se pravděpodobně nebudou provádění návrhu o zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce účastnit, byla provedena analýza s cílem vyjasnit, které útvary úřadu OLAF a kteří pracovníci mají být přeloženi do Úřadu evropského veřejného žalobce a kteří setrvají v úřadu OLAF; žádá, aby byly úřadu OLAF ponechány prostředky nezbytné pro provádění veškerých činností v rámci boje proti podvodům, které nespádají do mandátu Úřadu evropského veřejného žalobce;

16. upozorňuje, že v působnosti úřadu OLAF budou i nadále ty členské státy, které se neúčastní projektu Úřadu evropského veřejného žalobce, a že těmto státům by se mělo dostat rovnocenné úrovně procesních záruk;

17. žádá proto Komisi, aby mezi změny v nařízení o úřadu OLAF v důsledku vzniku Úřadu evropského veřejného žalobce zařadila i dostatečné procesní záruky, včetně možnosti soudního přezkumu vyšetřovacích opatření, která provedl úřad OLAF;

18. domnívá se, že povinnosti vnitrostátních orgánů informovat Úřad evropského veřejného žalobce o jakémkoli jednání, které by mohlo být trestným činem spadajícím do jeho působnosti, by měly odpovídat povinností platným na úrovni členských států, neměly by je přesahovat a měly by respektovat nezávislost těchto orgánů;

19. žádá, aby byl vytvořen zvláštní soubor pravidel na úrovni Unie s cílem zajistit harmonizovanou ochranu oznamovatelů;

20. vyzývá Radu, aby dále zlepšovala účinnost a účelnost příslušných soudů v členských státech, které jsou nezbytné pro úspěch projektu Úřadu evropského veřejného žalobce;

21. vítá představu začlenění Úřadu evropského veřejného žalobce do stávajících decentralizovaných struktur prostřednictvím účasti vnitrostátních pověřených žalobců jako „zvláštních poradců“; je si vědom potřeby dále rozšiřovat nezávislost pověřených žalobců ve vztahu k vnitrostátnímu soudnímu systému a transparentních postupů při jejich výběru, aby se zabránilo jakémukoli náznaku zvýhodňování ze strany Úřadu evropského veřejného žalobce;

22. domnívá se, že evropským pověřeným žalobcům a jejich zaměstnancům by měla být jednotným a efektivním způsobem poskytována odpovídající odborná příprava v oblasti trestního práva EU;

23. připomíná Radě a Komisi, že je nanejvýš důležité, aby Evropský parlament, spolutvůrce právních předpisů v oblasti hmotného a procesního trestního práva, byl i nadále zapojen do procesu vytváření Úřadu evropského veřejného žalobce a aby jeho postavení bylo řádně zohledňováno ve všech fázích tohoto procesu; za tímto účelem má v úmyslu udržovat časté styky s Komisí a s Radou s cílem úspěšně s nimi spolupracovat; plně si uvědomuje složitost úkolu a potřebu mít přiměřený čas na jeho realizaci, zavazuje se vyjádřit svůj postoj k budoucímu vývoji Úřadu evropského veřejného žalobce, a to v případě potřeby i prostřednictvím dalších průběžných zpráv;

24. vyzývá Radu, aby si ponechala potřebný čas k důkladnému posouzení návrhu Komise a aby se nesnažila ukončit jednání ve spěchu; zdůrazňuje, že je třeba se vyvarovat unáhleného přechodu k postupu posílení spolupráce;

Středa, 12. března 2014

25. pověřuje svého předsedu, aby požádal o pokračování posuzování návrhu společně s Radou;
 26. upozorňuje Radu, že výše uvedené politické pokyny doplňuje technická příloha tohoto usnesení;
 27. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.
-

Středa, 12. března 2014

PŘÍLOHA K NÁVRHU USNESENÍ

Bod odůvodnění 22

Změna 1

Návrh nařízení

- (22) Trestné činy proti finančním zájmům Unie často úzce souvisí s jinou trestnou činností. **V zájmu účinnosti řízení a s** cílem zabránit případnému porušení zásady *ne bis in idem* by do působnosti Úřadu evropského veřejného žalobce měly spadat i trestné činy, které nejsou vnitrostátními právními předpisy přesně definovány jako trestné činy poškozující nebo ohrožující finanční zájmy Unie, pokud je jejich skutková podstata totožná se skutkovou podstatou trestných činů poškozujících nebo ohrožujících finanční zájmy Unie a je s ní **neoddělitelně** spjata. V těchto smíšených případech, kdy převažuje trestný čin poškozující nebo ohrožující finanční zájmy Unie, by měl Úřad evropského veřejného žalobce vykonávat svou působnost po konzultacích s příslušnými orgány dotyčného členského státu. Převažující povaha by měla být stanovena na základě kritérií, jako například finanční dopad trestných činů na Unii a na vnitrostátní rozpočty, počet obětí či další okolnosti související se závažností trestné činnosti, nebo příslušné sankce.

Pozměňovací návrh

- (22) Trestné činy proti finančním zájmům Unie často úzce souvisí s jinou trestnou činností. S cílem zabránit případnému porušení zásady *ne bis in idem* by do působnosti Úřadu evropského veřejného žalobce měly spadat i trestné činy, které nejsou vnitrostátními právními předpisy přesně definovány jako trestné činy poškozující nebo ohrožující finanční zájmy Unie, pokud je jejich skutková podstata totožná se skutkovou podstatou trestných činů poškozujících nebo ohrožujících finanční zájmy Unie a je s ní spjata. V těchto smíšených případech, kdy převažuje trestný čin poškozující nebo ohrožující finanční zájmy Unie, by měl Úřad evropského veřejného žalobce vykonávat svou působnost po konzultacích s příslušnými orgány dotyčného členského státu. Převažující povaha by měla být stanovena na základě kritérií, jako například finanční dopad trestných činů na Unii a na vnitrostátní rozpočty, počet obětí či další okolnosti související se závažností trestné činnosti, nebo příslušné sankce.

Bod odůvodnění 46

Změna 3

Návrh nařízení

- (46) Na Úřad evropského veřejného žalobce by se měla vztahovat i obecná pravidla o transparentnosti platná pro agentury Unie, **ale pouze s ohledem na jeho administrativní úkoly, aby žádným způsobem nedošlo k ohrožení požadavku na zachování důvěrnosti při jeho operativní činnosti. Stejně tak** by měla respektovat požadavek na zachování důvěrnosti Úřadu evropského veřejného žalobce i **správní šetření vedená evropským veřejným ochráncem práv.**

Pozměňovací návrh

- (46) Na Úřad evropského veřejného žalobce by se měla vztahovat i obecná pravidla o transparentnosti platná pro agentury Unie; **správní šetření vedená evropským veřejným ochráncem práv** by měla respektovat požadavek na zachování důvěrnosti Úřadu evropského veřejného žalobce.

Středa, 12. března 2014

Článek 13

Změna 2

Návrh nařízení

1. Pokud jsou trestné činy uvedené v článku 12 **neoddělitelně** spjaty s trestnými činy neuvedenými v článku 12 a **jejich společné vyšetřování a stíhání je v zájmu řádného výkonu spravedlnosti**, je Úřad evropského veřejného žalobce způsobilý i ve vztahu k těmto jiným trestným činům **pod podmínkou, že trestné činy uvedené v článku 12 mají převládající charakter a ostatní trestné činy vycházejí ze stejné skutkové podstaty**.

Pokud tyto podmínky nejsou splněny, má členský stát způsobilý ve vztahu k ostatním trestným činům působnost i pro trestné činy uvedené v článku 12.

2. Úřad evropského veřejného žalobce a vnitrostátní orgány pověřené trestním stíháním vedou společné konzultace, aby určily, který orgán je způsobilý podle odstavce 1. V případě potřeby je možné se pro snazší určení této působnosti obrátit na Eurojust v souladu s článkem 57.

3. V případě neshody mezi Úřadem evropského veřejného žalobce a vnitrostátními orgány pověřenými trestním stíháním v otázce působnosti podle odstavce 1 rozhodne o doplňkové působnosti vnitrostátní justiční orgán způsobilý k rozhodnutí o rozdělení působnosti při stíhání na úrovni členských států.

4. Určení působnosti podle tohoto článku **nepodléhá** přezkumu.

Pozměňovací návrh

1. Pokud jsou trestné činy uvedené v článku 12 spjaty s trestnými činy neuvedenými v článku 12, je Úřad evropského veřejného žalobce způsobilý i ve vztahu k těmto jiným trestným činům **za předpokladu, že jsou splněny následující kumulativní podmínky:**

— **jeden konkrétní soubor skutečností představuje jak trestné činy poškozující nebo ohrožující finanční zájmy Unie, tak jiné trestné činy; a**

— trestné činy **poškozující finanční zájmy Unie** mají převládající charakter, **přičemž ostatní trestné činy jsou pouze doplňkového rázu; a**

— **další stíhání a potrestání ostatních trestných činů by nebylo možné, pokud by tyto trestné činy nebyly souzeny spolu s trestnými činy, které poškozují finanční zájmy Unie.**

Pokud tyto podmínky nejsou splněny, má členský stát způsobilý ve vztahu k ostatním trestným činům působnost i pro trestné činy uvedené v článku 12.

2. Úřad evropského veřejného žalobce a vnitrostátní orgány pověřené trestním stíháním vedou společné konzultace, aby určily, který orgán je způsobilý podle odstavce 1. V případě potřeby je možné se pro snazší určení této působnosti obrátit na Eurojust v souladu s článkem 57.

3. V případě neshody mezi Úřadem evropského veřejného žalobce a vnitrostátními orgány pověřenými trestním stíháním v otázce působnosti podle odstavce 1 rozhodne o doplňkové působnosti vnitrostátní justiční orgán způsobilý k rozhodnutí o rozdělení působnosti při stíhání na úrovni členských států.

4. Určení působnosti podle tohoto článku **může podléhat** přezkumu **ze strany soudu určeného podle čl. 27 odst. 4 návrhu, a to z jeho vlastního podnětu.**

Středa, 12. března 2014

Článek 27

Změna 4

Návrh nařízení

1. Evropský veřejný žalobce a evropsští pověřeni žalobci mají při stíhání a předkládání případu k soudu stejné pravomoci jako vnitrostátní veřejní žalobci, zejména pravomoc předkládat žalobní důvody, podílet se na dokazování a uplatňovat dostupné opravné prostředky.

2. Pokud příslušný evropský pověřený žalobce považuje vyšetřování za dokončené, předloží evropskému veřejnému žalobci stručné vylíčení případu s návrhem obžaloby a seznamem důkazů k přezkumu. Pokud evropský veřejný žalobce nenařídí odložení případu podle článku 28, pověří evropského pověřeného žalobce, aby případ předložil příslušnému vnitrostátnímu soudu i s obžalobou, popřípadě nařídí jeho došetření. Evropský veřejný žalobce může sám předložit případ příslušnému vnitrostátnímu soudu.

3. Obžaloba předložená příslušnému vnitrostátnímu soudu uvede důkazy, které budou při soudním řízení použity.

4. **Evropský veřejný žalobce zvolí v úzké konzultaci s evropským pověřeným žalobcem, který případ předkládá, a s ohledem na řádný výkon spravedlnosti příslušnost soudu pro soudní řízení a určí příslušný vnitrostátní soud s přihlédnutím k těmto kritériím:**

a) místo, kde došlo ke spáchání trestného činu nebo v případě více trestných činů ke spáchání většiny trestných činů;

b) místo obvyklého bydliště obviněné osoby;

c) místo, kde se nacházejí důkazy;

d) místo obvyklého bydliště přímých obětí.

5. Pokud je to pro účely zpětného získání, následných správních opatření nebo sledování nezbytné, uvědomí evropský veřejný žalobce příslušné vnitrostátní orgány, zúčastněné osoby a příslušné orgány, instituce a agentury Unie o obžalobě.

Pozměňovací návrh

1. Evropský veřejný žalobce a evropsští pověřeni žalobci mají při stíhání a předkládání případu k soudu stejné pravomoci jako vnitrostátní veřejní žalobci, zejména pravomoc předkládat žalobní důvody, podílet se na dokazování a uplatňovat dostupné opravné prostředky.

2. Pokud příslušný evropský pověřený žalobce považuje vyšetřování za dokončené, předloží evropskému veřejnému žalobci stručné vylíčení případu s návrhem obžaloby a seznamem důkazů k přezkumu. Pokud evropský veřejný žalobce nenařídí odložení případu podle článku 28 **nebo pokud vydá pokyn, aby byla nabídnuta dohoda podle článku 29, a tato nabídka není přijata**, pověří evropského pověřeného žalobce, aby případ předložil příslušnému vnitrostátnímu soudu i s obžalobou, popřípadě nařídí jeho došetření. Evropský veřejný žalobce může sám předložit případ příslušnému vnitrostátnímu soudu.

3. Obžaloba předložená příslušnému vnitrostátnímu soudu uvede důkazy, které budou při soudním řízení použity.

4. Příslušný vnitrostátní soud **je určen na základě těchto kritérií, a to v uvedeném pořadí:**

a) místo, kde došlo ke spáchání trestného činu nebo v případě více trestných činů ke spáchání většiny trestných činů;

b) místo obvyklého bydliště obviněné osoby;

c) místo, kde se nacházejí důkazy;

d) místo obvyklého bydliště přímých obětí.

5. Pokud je to pro účely zpětného získání, následných správních opatření nebo sledování nezbytné, uvědomí evropský veřejný žalobce příslušné vnitrostátní orgány, zúčastněné osoby a příslušné orgány, instituce a agentury Unie o obžalobě.

Středa, 12. března 2014

Článek 28

Změna 5

Návrh nařízení

Pozměňovací návrh

1. Evropský veřejný žalobce odloží případ, pokud bude stíhání nemožné z jednoho z následujících důvodů:

- a) úmrtí podezřelé osoby;
- b) vyšetřované jednání nepředstavuje trestný čin;
- c) amnestie nebo imunita udělená podezřelé osobě;
- d) uplynutí vnitrostátní zákonné promlčecí doby;
- e) podezřelá osoba již byla pravomocně zproštěna obžaloby nebo odsouzena na základě stejných skutečností v rámci Unie nebo byl již případ vyřešen v souladu s článkem 29.

2. Evropský veřejný žalobce může případ odložit z **jednoho z následujících důvodů**:

- a) trestný čin představuje méně závažný trestný čin podle vnitrostátních právních předpisů provádějících směrnici 2013/XX/EU o boji vedeném trestněprávní cestou proti podvodům poškozujícím finanční zájmy Unie;

b) nedostatek potřebných důkazů.

3. Úřad evropského veřejného žalobce může své odložené případy postoupit úřadu OLAF nebo příslušným vnitrostátním správním nebo justičním orgánům pro účely zpětného získání finančních prostředků, jiných následných správních opatření nebo sledování.

4. Pokud bylo vyšetřování zahájeno na základě informací předložených poškozenou stranou, Úřad evropského veřejného žalobce ji o tom uvědomí.

1. Evropský veřejný žalobce odloží případ, pokud bude stíhání nemožné z jednoho z následujících důvodů:

- a) úmrtí podezřelé osoby;
- b) vyšetřované jednání nepředstavuje trestný čin;
- c) amnestie nebo imunita udělená podezřelé osobě;
- d) uplynutí vnitrostátní zákonné promlčecí doby;
- e) podezřelá osoba již byla pravomocně zproštěna obžaloby nebo odsouzena na základě stejných skutečností v rámci Unie nebo byl již případ vyřešen v souladu s článkem 29;

f) po proběhnutí úplného, komplexního a přiměřeného vyšetřování Úřadem evropského veřejného žalobce neexistuje dostatek relevantních důkazů.

2. Evropský veřejný žalobce může případ odložit, **pokud** trestný čin představuje méně závažný trestný čin podle vnitrostátních právních předpisů provádějících směrnici 2013/XX/EU o boji vedeném trestněprávní cestou proti podvodům poškozujícím finanční zájmy Unie;

3. Úřad evropského veřejného žalobce může své odložené případy postoupit úřadu OLAF nebo příslušným vnitrostátním správním nebo justičním orgánům pro účely zpětného získání finančních prostředků, jiných následných správních opatření nebo sledování.

4. Pokud bylo vyšetřování zahájeno na základě informací předložených poškozenou stranou, Úřad evropského veřejného žalobce ji o tom uvědomí.

Středa, 12. března 2014

Článek 29

Změna 6

Návrh nařízení

1. Pokud případ **není** odložen a **je to v zájmu řádného výkonu spravedlnosti**, může Úřad evropského veřejného žalobce podezřelé osobě po nahrazení škody navrhnout, aby uhradila paušální pokutu, po jejímž zaplacení bude případ s konečnou platností odložen (dohoda). Pokud podezřelá osoba souhlasí, uhradí paušální pokutu Unii.

2. Úřad evropského veřejného žalobce dohlídí na výběr finančních částek, které jsou součástí dohody.

3. Pokud je dohoda přijata a podezřelá osoba pokutu uhradí, Úřad evropského veřejného žalobce s konečnou platností případ odloží, oficiálně uvědomí příslušné vnitrostátní donucovací a justiční orgány a informuje o tom příslušné orgány, instituce a agentury Unie.

4. Odložení uvedené v odstavci 3 nepodléhá soudnímu přezkumu.

Pozměňovací návrh

1. Pokud případ **nemůže být** odložen **podle článku 28 a pokud by trest odnětí svobody byl nepřiměřený i v případě, že by dané jednání bylo během řízení u soudu plně prokázáno**, může Úřad evropského veřejného žalobce podezřelé osobě po nahrazení škody navrhnout, aby uhradila paušální pokutu, po jejímž zaplacení bude případ s konečnou platností odložen (dohoda). Pokud podezřelá osoba souhlasí, uhradí paušální pokutu Unii.

2. Úřad evropského veřejného žalobce dohlídí na výběr finančních částek, které jsou součástí dohody.

3. Pokud je dohoda přijata a podezřelá osoba pokutu uhradí, Úřad evropského veřejného žalobce s konečnou platností případ odloží, oficiálně uvědomí příslušné vnitrostátní donucovací a justiční orgány a informuje o tom příslušné orgány, instituce a agentury Unie.

Článek 30

Změna 7

Návrh nařízení

1. Důkazy předložené Úřadem evropského veřejného žalobce soudu, u něhož probíhá soudní řízení, budou k případu připuštěny **bez jakéhokoli ověření či podobného právního procesu i tehdy, pokud vnitrostátní právní předpisy členského státu daného soudu stanoví jiná pravidla pro sběr či předkládání důkazů**, pokud soud dojde k názoru, že připuštění těchto důkazů neovlivní nepříznivě spravedlivý proces ani právo na obhajobu zakotvené **ve článcích 47 a 48 Listiny** základních práv Evropské unie.

2. Pokud jsou důkazy připuštěny, nebude tím dotčena působnost vnitrostátních soudů k nezávislému posouzení důkazů předložených při soudním řízení Úřadem evropského veřejného žalobce.

Pozměňovací návrh

1. Důkazy předložené Úřadem evropského veřejného žalobce soudu, u něhož probíhá soudní řízení, budou k případu připuštěny, pokud soud dojde k názoru, že připuštění těchto důkazů neovlivní nepříznivě spravedlivý proces ani právo na obhajobu zakotvené v **Listině** základních práv Evropské unie a **povinnosti členských států podle článku 6 SEU**.

2. Pokud jsou důkazy připuštěny, nebude tím dotčena působnost vnitrostátních soudů k nezávislému posouzení důkazů předložených při soudním řízení Úřadem evropského veřejného žalobce.

Středa, 12. března 2014

Článek 33

Změna 8

Návrh nařízení

1. Podezřelé a obviněné osoby, kterých se řízení Úřadu evropského veřejného žalobce týká, mají v **souladu s vnitrostátními právními předpisy** právo při výslechu nevyprávět o trestných činech, z jejichž spáchání jsou podezřelé, a jsou informovány o tom, že nejsou povinny proti sobě svědčit.

2. Podezřelé a obviněné osoby se považují za nevinné, dokud není **podle vnitrostátních právních předpisů** prokázána jejich vina.

Pozměňovací návrh

1. Podezřelé a obviněné osoby, kterých se řízení Úřadu evropského veřejného žalobce týká, mají právo při výslechu nevyprávět o trestných činech, z jejichž spáchání jsou podezřelé, a jsou informovány o tom, že nejsou povinny proti sobě svědčit.

2. Podezřelé a obviněné osoby se považují za nevinné, dokud není prokázána jejich vina.

Článek 34

Změna 9

Návrh nařízení

Každá osoba podezřelá nebo obviněná ze spáchání trestného činu v působnosti Úřadu evropského veřejného žalobce má v **souladu s vnitrostátními právními předpisy** právo na bezplatnou nebo částečně bezplatnou právní pomoc ze strany vnitrostátních orgánů, pokud nemá dostatečné prostředky na její zaplacení.

Pozměňovací návrh

Každá osoba podezřelá nebo obviněná ze spáchání trestného činu v působnosti Úřadu evropského veřejného žalobce má právo na bezplatnou nebo částečně bezplatnou právní pomoc ze strany vnitrostátních orgánů, pokud nemá dostatečné prostředky na její zaplacení.

Článek 36

Změna 10

Návrh nařízení

1. **Při přijímání procesních opatření v rámci výkonů své funkce** je Úřad evropského veřejného žalobce **pro účely soudního přezkumu** považován za vnitrostátní orgán.

2. **Pokud jsou podle tohoto nařízení použitelná ustanovení vnitrostátních právních předpisů, nejsou pro účely článku 267 Smlouvy tato ustanovení považována za ustanovení právních předpisů Unie.**

Pozměňovací návrh

Pro účely soudního přezkumu je Úřad evropského veřejného žalobce považován za vnitrostátní orgán s **ohledem na veškerá procesní opatření, která přijímá v rámci své funkce před příslušným soudem. S ohledem na veškeré další jednání či opomenutí Úřadu evropského veřejného žalobce je tento úřad považován za instituci Unie.**

Středa, 12. března 2014

Článek 68

Změna 11

Návrh nařízení

Správní činnosti Úřadu evropského veřejného žalobce podléhají šetření evropského veřejného ochránce práv v souladu s článkem 228 Smlouvy.

Pozměňovací návrh

Úřad evropského veřejného žalobce podléhá šetření evropského veřejného ochránce práv **ve vztahu k případům nesprávného úředního postupu** v souladu s článkem 228 Smlouvy.